

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 04 0 K 010512 22 Kž 2
Sarajevo, 26.07.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Jasmine Begić kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Dragana Čorlije kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mevlide Šeta kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ž. M., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi zamjenika glavnog kantonalnog tužitelja iz Zenice, izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 21 K 2 od 01.02.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.07.2023. godine u prisustvu federalnog tužitelja Nihada Halilčevića, optuženog Ž. M. i njegovog branitelja Davora Martinovića, advokata iz Mostara, donio je:

P R E S U D U

Žalba zamjenika glavnog kantonalnog tužitelja iz Zenice odbija se kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 21 K 2 od 01.02.2022. godine, potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 21 K 2 od 01.02.2022. godine, optuženi Ž. M., na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oslobođen je od optužbe da je učinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (KZ SFRJ), koji je zakonom preuzet kao republički zakon. Istom presudom primjenom odredbe člana 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, dok su primjenom odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni H. L., R. L., M. L., A. L., E. L., J. L. i S. S. sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio zamjenik glavnog kantonalnog tužitelja iz Zenice (u daljem tekstu kantonalni tužitelj) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i optuženi za počinjeno krivično

djelo oglasi krivim ili da se prvostepena presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, kao drugostepenim sudom.

Braniteljica optuženog Ž. M., advokat Branka Praljak iz Novog Travnika, podnijela je odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja u kojem je osporila navode iz žalbe i predložila da se ista odbije kao neosnovana i presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 21 K 2 od 01.02.2022. godine, potvrdi.

Federalna tužiteljica podneskom broj T04 0 KTRZZ 0037516 22 4 od 16.05.2022. godine, predložila je da se žalba zamjenika glavnog kantonalnog tužitelja iz Zenice uvaži, presuda Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 K 010512 21 K 2 od 01.02.2022. godine ukine i odredi održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu odredbi člana 319. ZKP FBiH, federalni tužitelj je izjavio da ostaje kod svih navoda i prijedloga iz podneska federalnog tužiteljstva broj T04 0 KTRZZ 0037516 22 4 od 16.05.2022. godine. Na istoj sjednici branitelj optuženog Ž. M., advokat Davor Martinović iz Mostara je izjavio da ostaje kod svih navoda i prijedloga iz pismeno datog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, podnesenog od strane braniteljice optuženog Ž. M., advokata Branke Praljak, koji je na sjednici vijeća ukratko i obrazložio, dok je optuženi izjavio da prihvata sve navode i prijedloge iz pismeno datog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, podnesenog od strane braniteljice, kao i navode i prijedloge branitelja, advokata Davora Martinovića, istaknute na sjednici vijeća održanoj pred ovim sudom.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, kao i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, pa je nakon toga odlučio kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede:

Osporavajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, jer prvostepeni sud dokaze izvedene u predmetnoj stvari nije cijenio pojedinačno i u međusobnoj vezi, a niti je dao ocjenu izvedenih dokaza, što se posebno odnosi na iskaze saslušanih svjedoka. S tim u vezi kantonalni tužitelj navodi, da je prvostepeni sud iskaze svjedoka oštećenih fragmentarno i ciljano prezentirao, a sve u smislu obrazloženja odluke koju je donio, te da je postupajući tako, prezentirajući iskaz svjedoka oštećenog H. L. u izjašnjenju o osobama koje su ga u predmetnom događaju fizički zlostavljale, naveo, da je ovaj svjedok u svom iskazu istakao da se radilo o vojniku u crnoj uniformi koji se zove Z. P. zvani "C. N.", koji ga je u predmetnom događaju tukao, dok ne navodi preostali dio iskaza u kojem je svjedok naveo, da je od drugih čuo za to ime, te da u ostalim dijelovima svog iskaza navodi nadimak C.N., koji nadimak ima optuženi. Nadalje, kada su u pitanju iskazi svjedoka, kantonalni tužitelj dalje u žalbi navodi, da je prvostepeni sud propustio dati uvjerljivije obrazloženje u vezi zaključka u pogledu ocjene iskaza svjedoka L. D. i S. K., kao i u pogledu izvršenog prepoznavanja optuženog od strane svjedoka S. K. i M. B., imajući u vidu da su ovi svjedoci prepoznali optuženog i na fotografiji broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine, kao i na fotografiji broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine. Takvim postupanjem prvostepenog suda, prema navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, pobijanom presudom je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja nisu osnovani.

Suprotno navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, ovaj sud nalazi da u osporenoj presudi nisu izostali razlozi o odlučnim činjenicama, jer je prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude, nakon što je prezentirao sadržinu svih dokaza objektivne i subjektivne prirode izvedenih kako na prijedlog optužbe, tako i na prijedlog odbrane, postupajući u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH izvršio analizu izvedenih dokaza, dajući pri tome sukladno odredbi člana 305. stav 7. ZKP FBiH ocjenu protivrječnih dokaza, nakon čega je na stranama od 20. do 25. obrazloženja dao razloge, zbog čega nalazi da dokazi izvedeni u postupku pred prvostepenim sudom, nisu pružali osnova da se optuženi oglasi krivim za krivičnopravne radnje za koje ga predmetna optužnica tereti. Žalbeni prigovor da je prvostepeni sud sadržinu iskaza svjedoka oštećenih fragmentarno i ciljano prezentirao, u smislu odluke koju je donio, nije prihvatljiv, jer suprotno proizilazi iz obrazloženja pobijane presude. Naime, nasuprot navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, prvostepeni sud je iskaze svjedoka oštećenih H. L., R. L., M. L., A. L., E. L., J. L. i S. S., uz poseban naglasak da su ovi svjedoci pored iskaza datih u predmetnoj stvari u vezi predmetnih dešavanja davali iskaze i u krivičnim postupcima protiv drugih lica (optuženog D. I. zv. „C.“, optuženog B.L. i dr.), čiju sadržinu je uz pozivanje na konkretan broj predmeta u relevantnom dijelu prezentirano, cijenio, kako pojedinačno, tako i u vezi sa drugim izvedenim dokazima objektivne i subjektivne prirode na koje se u pobijanoj presudi pozvao. Pri tome je sud ukazao na nedosljednosti u iskazima svjedoka oštećenih, kako pojedinačno (u vezi sa predmetnim dešavanjima oštećeni su dali više iskaza) tako i u međusobnoj vezi, te potpuno jasno i određeno naveo, zbog čega nalazi da iskazi svjedoka oštećenih u pogledu izjašnjenja o identitetu optuženog, nisu pouzdani i da ne mogu pružiti dovoljan osnov za izvođenje zaključka da je optuženi Ž. M. počinio krivično djelo za koje se predmetnom optužnicom tereti. Okolnost da prvostepeni sud pri tome nije prezentirao cjelokupnu sadržinu iskaza svjedoka oštećenih, ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane presude, a niti opravdava žalbene tvrdnje da je time sud nastojao opravdati zaključke iznesene u pogledu ocjene iskaza svjedoka oštećenih. Ovo iz razloga, što sud i nije bio u obavezi prezentirati cjelokupnu sadržinu, nego samo relevantne dijelove iskaza svjedoka oštećenih, a kantonalni tužitelj u žalbi ne ukazuje na dijelove iskaza svjedoka oštećenih koje prvostepeni sud u predmetnoj stvari nije imao u vidu i cijenio pri donošenju pobijane presude. U pogledu žalbenih prigovora istaknutih u prilog bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka, a kojima se ukazuje na iskaz svjedoka H. L. u dijelu izjašnjenja o identitetu osoba koje su ga u predmetnom događaju fizički zlostavljale, kao i na iskaze svjedoka L.D., S. K. i M.B. u pogledu prepoznavanja optuženog, ovaj sud cijeni da se navedenim prigovorima u suštini ukazuje na pravilnost ocjene iskaza ovih svjedoka, pa su isti i razmatrani prilikom ispitivanja pobijane presude u vezi sa žalbenim prigovorom kojim se osporava pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog pobijanom presudom. Stoga, ovaj sud nalazi da se neosnovano žalbom kantonalnog tužitelja prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je pogrešan zaključak suda da dokazima izvedenim pred prvostepenim sudom tužiteljstvo nije dokazalo da je optuženi Ž. M. na način kako je to opisano u optužnici, počinio krivično djelo ratni zločin za koje je isti optužen. U vezi sa iznesenim tvrdnjama kantonalni tužitelj navodi, da je prvostepeni sud pogrešno ocijenio da su iskazi svjedoka oštećenih H.L., R. L., M. L., A. L., E. L., J. L. i S.S., neuvjerljivi, obzirom na razlike u

pogledu datog opisa lica za koje su naveli da je oslovljavano nadimkom C.N. i da ih je u predmetnom događaju zajedno sa drugim pripadnicima Hrvatskog vijeća odbrane (HVO) zlostavljalo. S tim u vezi, kada su u pitanju nedosljednosti u iskazima svjedoka oštećenih, kantonalni tužitelj navodi, da je prvostepeni sud zanemario okolnosti koje su mogle biti od uticaja na opažanje, jer su svjedoci bili u strahu za svoj život, te da je u takvim uvjetima logično da će doći do određenih odstupanja u davanju opisa određenog lica u pogledu njegovih ličnih karakteristika. Razlike u pogledu datog opisa lica sa nadimkom C.N., prema navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, ne dovode u pitanje pouzdanost njihovih iskaza, kada se ima u vidu da su svjedoci oštećeni u svojim iskazima naveli da je lice sa nadimkom C.N. imalo dužu kovrdžavu kosu i da je usporedbom fotografije broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine na kojoj su oštećeni prepoznali lice oslovljavano nadimkom C.N., odnosno optuženog i fotografije M.A., vidljivo, da je M. A. niži od optuženog i da ima kosu preko ramena i drugačijeg oblika, u odnosu na lice sa fotografije broj 2., koji ima dosta kraću kosu, te da su svjedoci oštećeni prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu, ukazali na optuženog, kao lice koje je u predmetnom događaju oslovljavano nadimkom C.N.. Usporedbom fotografije broj 2. na kojoj su oštećeni prepoznali lice oslovljavano u predmetnom događaju nadimkom C.N. i fotografije optuženog iz kartona lične karte optuženog iz 1988. godine, prema navodima iz žalbe kantonalnog tužitelja, takođe je vidljivo, da se radi o istoj osobi (kovrdžava kosa, dužina nosa ista, isti oblik usana i brada, isti razmak između obrva i isti oblik lica). Pri tome kantonalni tužitelj ističe, da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da fotografija broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine nije mogla biti prihvaćena kao zakonit dokaz i korištena prilikom prepoznavanja, jer je ista dostavljena od strane MKSJ, te da su svjedoci S. K. i M. B. prepoznali optuženog i na fotografiji broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine i fotografiji broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud postupajući u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, optuženog Ž. M. oslobodio od optužbe, jer nije našao van svake razumne sumnje dokazanim, da je optuženi počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ SFRJ za koje se predmetnom optužnicom tereti. To svoje uvjerenje da nema pouzdanih dokaza da je optuženi počinio predmetno krivično djelo, prvostepeni sud je zasnovao na činjenicama koje i po ocjeni ovog suda, opravdavaju takav zaključak.

Prema obrazloženju pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud pri ocjeni iskaza svjedoka oštećenih H. L., R. L., M. L., A. L., E. L., J. L. i S. S. imao u vidu razlike odnosno odstupanja u iskazima ovih svjedoka u pogledu izjašnjenja o osobnim karakteristikama lica pod nadimkom C.N.(ovaj nadimak ima optuženi), za koje su oštećeni naveli da ih je u predmetnom događaju zlostavljalo. Navedena odstupanja i nedosljednosti u iskazima ovih svjedoka, kako je to pravilno ocijenio prvostepeni sud, odnose se na relevantne okolnosti odnosno osobenosti (dužinu i karakteristike kose, visinu i konstituciju), tj. elemente koje su ovi svjedoci naveli prilikom izjašnjenja o osobnim karakteristikama lica pod nadimkom C.N., i to, kako na pojedinačne iskaze, tako i na iskaze svjedoka oštećenih u njihovoj međusobnoj vezi. Takve nedosljednosti i razlike u pogledu izjašnjenja o osobnim karakteristikama lica pod nadimkom C.N., gdje su svjedoci kada je u pitanju kosa tog lica, u nekim od svojih iskaza samo naveli da je imao kovrdžavu kosu, a u nekim da je imao dugu kosu (svjedok E.L. je naveo da je imao crnu kosu

puštenu do ispod plećke, J. L. da je imao kosu do kragne, S. S. da je kosa bila više smeđa nego crna, dok je svjedok R. L. naveo da je naknadno kada su raspravljali o tome ko je imao dužu kosu, vidio da je lice sa nadimkom C.N. i lice sa nadimkom F. pomiješao), a u pogledu visine i tjelesne konstitucije tog lica naveli (svjedok R. L. da se radilo o vojniku u crnoj uniformi visine između 180 i 190 cm, S. S. da se radilo o vojniku koji je bio mršav, visine oko 175 cm, E. L. u jednom od iskaza naveo da se radilo o vojniku niskom, a potom naveo da se radilo o vojniku srednjeg rasta, dok je svjedok M. L. naveo da se radilo o vojniku koji je bio izrazito malen - njemu do pasa), ukazuju na pravilnost zaključka prvostepenog suda, da su iskazi svjedoka oštećenih u izjašnjenju o relevantnim okolnostima koje se odnose na osobne karakteristike lica pod nadimkom C.N., neprecizni i nedosljedni, te kao takvi nepouzdati.

Razlike u iskazima svjedoka oštećenih, kako je to pravilno ocijenio prvostepeni sud, posebno kada se ima u vidu činjenica koja proizilazi iz iskaza ovih svjedoka, da se u noći 22/23.10.1993. godine u prostoriji Vojne policije Vareš među pripadnicima HVO koji su vršili ispitivanje i zlostavljanje oštećenih, nalazio i M. A. zv. „F.“, a koji, prema fotografiji ovog lica sačinjenoj na osnovu CD sa snimkom koji je sačinjen neposredno nakon dešavanja u Stupnom Dolu dana 23.10.1993. godine, koja fotografija je kao dokaz cijenjena u postupku pred prvostepenim sudom, ima dugu crnu kosu (ovaj opis kose odgovara opisu koji su u svojim iskazima naveli neki od oštećenih opisujući lice pod nadimkom C.N.), opravdavaju i po ocjeni ovog suda zaključak prvostepenog suda, da iskazi svjedoka oštećenih zbog nepreciznosti, nedosljednosti i međusobne protivrječnosti, ne mogu davati pouzdan osnov za utvrđivanje identiteta lica za koje su oštećeni naveli da je oslovljavano nadimkom C.N. i da ih je u predmetnom događaju zlostavljalo.

Navodi iz žalbe kantonalnog tužitelja da je svjedok oštećeni H. L., koji je u svom iskazu datom pred istražiteljima MKSJ naveo „da ga je u predmetnom događaju zlostavljalo lice koje su zvali C.N., čije je pravo ime Z. P., koji je iz K.“, a u kasnijem izjašnjenju o predmetnim dešavanjima naveo da je za ime Z. P. čuo od drugih, ne dovode u pitanje, nego naprotiv, potkrepljuju zaključak prvostepenog suda o nepreciznosti i nedosljednosti u iskazima svjedoka oštećenih.

Nadalje, nisu prihvatljivi ni navodi iz žalbe kantonalnog tužitelja kojima se ukazuje da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da fotografija broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine sačinjenog u toku istrage pred Tužiteljstvom BiH, nije mogla biti korištena prilikom prepoznavanja osobe sa nadimkom C.N. od strane oštećenih, iz razloga što se prema navodima iz žalbe radi o fotografiji koja je dostavljena uz dokumentaciju dostavljenu od strane MKSJ. Naime, prvostepeni sud je, kako to proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, otklanjajući propuste ranije odluke na koje mu je ukazano rješenjem ovog suda broj 04 0 K 010512 20 Kž od 02.12.2021. godine, u pobijanoj presudi naveo razloge, koje i ovaj sud cijeni prihvatljivim, zbog kojih smatra da fotografija broj 2. (radi se o skeniranoj crnobijeloj fotografiji za koju je svjedok A.Š. - stručni saradnik istražitelj naveo da je pronađena u drugom predmetu u dokumentaciji dostavljenoj od strane MKSJ), nije mogla biti korištena kao dokaz prilikom izvođenja radnje prepoznavanja od strane oštećenih, osobe sa nadimkom C.N.. Takav zaključak prvostepenog suda i ovaj sud cijeni pravilnim, imajući u vidu da predmetna fotografija ne zadovoljava uvjete iz člana 8. Zakona o ustupanju i preuzimanju predmeta iz Haškog tribunala, jer ista nije originalna i nije utvrđeno odakle ista potiče, odnosno od strane koga je ista sačinjena, za koje potrebe i da se

na istoj nalazi optuženi, a niti je utvrđeno da je ovjeravanje, odnosno potvrđivanje predmetne fotografije izvršio MKSJ.

Razloge koje je u pogledu prihvatljivosti kao dokaza fotografije broj 2. dao prvostepeni sud, kantonalni tužitelj žalbom ne dovodi u pitanje, osim što navodi da iz dopisa MKSJ broj RZFA20220125-01 od 28.01.2022. godine proizilazi da je fotografija broj 2. pribavljena od strane Haškog tribunala. Međutim, imajući u vidu da dopis na kojeg se kantonalni tužitelj u žalbi poziva, nije uopće prezentiran na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, a niti je tužitelj u žalbi naveo zbog čega taj dokaz i pored dužne pažnje i opreza nije mogao biti predstavljen na glavnom pretresu u smislu odredbe člana 310. stav 4. ZKP FBiH, naprijed istaknuti žalbeni navodi ne dovode u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda u pogledu prihvatljivosti kao dokaza, zapisnika o prepoznavanju osobe pod nazivom C.N., uz korištenje fotografije broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine.

Navodi iz žalbe, u kojim kantonalni tužitelj ističe da su svjedoci S.K. i M.B. prepoznali optuženog i na fotografiji broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine i fotografiji broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine, ne dovode u pitanje pravilnost pobijanom presudom utvrđenog činjeničnog stanja. Ovo prije svega, kada se ima u vidu da fotografija broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine, iz razloga koji su naprijed navedeni, nije mogla biti korištena kao dokaz prilikom obavljanja radnje prepoznavanja, a fotografija broj 5. za koju se navodi da je uzeta iz kartona lične karte optuženog, nije ni predočavana radi prepoznavanja oštećenim H.L., R. L., M. L., A. L., E. L., J. L. i S.S.. Stoga, okolnost da su svjedoci S. K. i M. B., koji nemaju neposredna saznanja o predmetnom događaju, jer nisu bili prisutni kada su zlostavljani oštećeni, na fotografiji broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine koji nije predočavan oštećenim, prepoznali optuženog, ne može biti osnov za izvođenje zaključka da je optuženi Ž. M. u predmetnom događaju, zlostavljao oštećene.

Iz naprijed navedenih razloga, kada se ima u vidu da fotografija broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine, nije mogla biti korištena kao dokaz prilikom obavljanja radnje prepoznavanja, a da fotografija broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine nije ni predočavana oštećenim radi prepoznavanja, pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog pobijanom presudom, ne dovode u pitanje ni navodi iz žalbe, u kojima kantonalni tužitelj ističe da je uporedbom fotografije broj 2. iz fotoalbuma od 06.07.2018. godine i fotografiji broj 5. iz fotoalbuma od 03.07.2018. godine, vidljivo, da se radi o istoj osobi (kovrdžava kosa, dužina nosa ista, isti oblik usana i brada, isti razmak između obrva i isti oblik lica).

Okolnost da su svjedoci oštećeni prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu ukazali na sličnost između optuženog i vojnika koji je u predmetnom događaju oslovljavan nadimkom C.N., nije dovoljna za izvođenje zaključka da je optuženi Ž. M. počinio krivičnopravne radnje za koje ga predmetna optužnica tereti, kako je to pravilno ocijenio i prvostepeni sud, pozivajući se pri tome na odredbu člana 3. stav 2. ZKP FBiH.

Žalbeni navodi u kojima kantonalni tužitelj kao argumentaciju za iznesene tvrdnje da su oštećeni svojim iskazima identifikovali optuženog, ističe, da je svjedok oštećeni E. L. u svom iskazu naveo, da je kod lica koje je u predmetnom događaju oslovljavano nadimkom C.N. na ruci vidio tetovažu, kao neku sliku zmaja, a da je optuženi u svom svjedočenju naveo da na desnoj ruci ima tetovažu „...“, takođe nisu prihvatljivi. Ovo stoga, jer svjedok oštećeni E.L. u svom

iskazu nije naveo da je kod lica sa nadimkom C.N. na ruci vidio tetovažu, nego je ovaj svjedok, nakon što je u svom iskazu naveo da je lice koje je oslovljavano nadimkom C.N. na sebi imalo crnu uniformu, na pitanje branitelja da li su na uniformi bile neke oznake pripadnosti nekoj postrojbi, naveo, da je na ramenu bio neki znak, kao neka slika zmaja ili slično. Kod ovakvog izjašnjenja svjedoka oštećenog E.L., potpuno su irelevanti navodi na koje se ukazuje žalbom, da je u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka optuženi naveo, da na desnoj ruci ima tetovažu „...“.

Osporavajući prvostepenu presudu u pogledu zaključka prvostepenog suda koji se odnosi na alibi optuženog, kantonalni tužitelj, pozivajući se na iskaz svjedoka L. D. iz kojeg proizilazi da se desetak Kakanjaca vratilo iz K. u V., u žalbi navodi, da je pogrešan zaključak suda da ne postoji niti jedan pouzdan dokaz iz kojeg bi bilo vidljivo da se optuženi Ž.M. vratio iz Kiseljaka u Vareš..

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud zaključak koji se odnosi na alibi optuženog, temeljio na dokazima objektivne i subjektivne prirode, prvenstveno izvještaju HVO Zapovjedništva III satnije VP K.1 broj 02-4/3-15/3-327/93 od 19.10.1993. godine, u kojem se navode imena 36 vojnih policajaca iz Kaknja (pod brojem 1. optuženi Ž.M.), koji su dana 18.10.1993. godine oko 20,00 sati iz Vareša pristigli u Kiseljak, te iskazima svjedoka D.L., I. M., M. D., Z. J. i S. K., iz kojih proizilazi da je optuženi u grupi od 36 vojnih policajaca koji su ranije iz Kaknja došli u Vareš, dana 18.10.1993. godine iz Vareša otišao u Kiseljak, gdje je dana 19.10.1993. godine bio na postrojavanju na stadionu. Pri tome je prvostepeni sud imao u vidu i cijenio izvještaj HVO zapovjedništva III satnije VP K.1 broj 02-4/3-15/3-330/93 od 22.10.1993. godine iz kojeg proizilazi da je dana 22.10.1993. godine oko 03,30 sati, 15 vojnih policajaca (nisu navedena njihova imena) iz djelatnog i brigadnog voda zajedno sa zapovjednikom III satnije VP K.1 K.M., otišlo iz Kiseljaka za Vareš radi izvršenja vojnih zadataka u Varešu, kao i iskaz svjedoka K.M., koji je naveo da među 15 vojnih policajaca koji su sa njim iz Kiseljaka otišli za Vareš, nije bio optuženi Ž.M.. Imajući u vidu dokaze na koje se prvostepeni sud u vezi sa alibijem optuženog u pobijanoj presudi pozvao, a koji se navodima iz žalbe ne dovode u pitanje, pravilan je i po ocjeni ovog suda zaključak prvostepenog suda, da niti jedan od izvedenih dokaza ne ukazuje, da se optuženi nakon što je dana 18.10.1993. godine oko 20,00 sati sa grupom od 36 vojnih policajaca iz Vareša otišao u Kiseljak, iz Kiseljaka vratio u Vareš. Ovakav zaključak suda ne dovodi u pitanje iskaz svjedoka L.D. na kojeg se kantonalni tužitelj u žalbi poziva, jer ni svjedok L.D. u svom iskazu nije naveo, da se među vojnim policajcima koji su u toku noći 22.10.1993. godine iz Kiseljaka otišli za Vareš, nalazio optuženi Ž.M.

Iz svih naprijed iznesenih razloga, ovaj sud zaključuje da žalbom nije doveden u pitanje zaključak prvostepenog suda, da izvedenim dokazima van razumne sumnje nije dokazano da je optuženi Ž.M. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. u vezi sa članom 22. KZ SFRJ za koje se predmetnom optužnicom tereti.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je u smislu člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbu zamjenika glavnog kantonalnog tužitelja iz Zenice odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begić,s.r.